

JUSTITSMINISTERIET

Lovafdelingen

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 14. maj 2009
Kontor: Statsretskontoret
Sagsnr.: 2009-7650-0005
Dok.: HVE40153

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 7 vedrørende forslag til lov om ændring af forvaltningsloven og lov om behandling af personoplysninger (Udveksling af oplysninger mellem forvaltningsmyndigheder) (L 137), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 7. maj 2009.

Brian Mikkelsen

/

Jens-Christian Bülow

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 7 fra Folketingets Retsudvalg vedrørende forslag til lov om ændring af forvaltningsloven og lov om behandling af personoplysninger (Udveksling af oplysninger mellem forvaltningsmyndigheder) (L 137):

”Vil ministeren yde teknisk bistand til et ændringsforslag til forvaltningsloven, der indebærer, at samtykke til videregivelse af fortrolige oplysninger kræver skriftligt samtykke indeholdende samme oplysninger, som kræves efter de gældende regler samt at et givet samtykke bortfalder senest et år efter det er givet.”

Svar:

Justitsministeriet har forstået det stillede spørgsmål således, at der anmodes om teknisk bistand til et ændringsforslag, der vil indebære, at de krav til et samtykke, som i dag følger af bestemmelserne i forvaltningslovens § 28, stk. 4 og 5, bliver videreført.

Et sådant ændringsforslag ville – set i forhold til lovforslagets systematik – kunne udformes således:

”Æ n d r i n g s f o r s l a g

Af ..., tiltrådt af ...:

Til § 2

X) Efter nr. 1 indsættes som nyt nummer:

01. I § 3, nr. 8, indsættes som 2.-4. pkt.:

”I det omfang der er tale om manuel videregivelse af personoplysninger af fortrolig karakter til en anden forvaltningsmyndighed, jf. § 1, stk. 3, skal et samtykke meddeles skriftligt og indeholde oplysning om, hvilken type oplysninger der må videregives, til hvem oplysninger må videregives og til hvilket formål. Kravet om skriftlighed kan dog fraviges, når sagens karakter eller omstændighederne i øvrigt taler derfor. Et samtykke efter 2. pkt. bortfalder senest et år efter, det er givet.”

[Indsættelse af særlige krav til samtykke til manuel videregivelse af personoplysninger af fortrolig karakter]

Bemærkninger

Til nr. X

Ændringsforslaget vil betyde, at de krav til et samtykke, som i dag følger af bestemmelserne i forvaltningslovens § 28, stk. 4 og 5, bliver videreført.

I overensstemmelse hermed vil forslaget indebære, at et samtykke til, at der sker manuel videregivelse af fortrolige personoplysninger til en anden forvaltningsmyndighed, jf. herved den foreslåede nye § 1, stk. 3, i persondataloven (lovforslagets § 2, nr. 1), skal meddeles skriftligt og indeholde oplysning om, hvilken type oplysninger der må videregives, til hvem oplysninger må videregives og til hvilket formål. Kravet om skriftlighed kan dog fraviges, når sagens karakter eller omstændighederne i øvrigt taler derfor. Det omhandlede samtykke bortfalder senest et år efter det er givet.”

Jeg kan ikke støtte ændringsforslaget. Dette skyldes, at en gennemførelse af ændringsforslaget vil betyde, at det grundlæggende formål med det samlede lovforslag ikke opfyldes. Der kan nærmere peges på følgende forhold:

Formålet med lovforslaget er – som nævnt i bl.a. lovforslagets bemærkninger – at gennemføre en forenkling af reglerne om adgangen til at videregive oplysninger inden for den offentlige forvaltning.

Med lovforslaget foreslås det således, at adgangen til både elektronisk og manuelt at videregive personoplysninger mellem forskellige forvaltningsmyndigheder fremover reguleres af persondataloven, således at der vil gælde samme adgang til at udveksle personoplysninger med en anden forvaltningsmyndighed, uafhængigt af på hvilken måde udvekslingen sker, herunder om det sker elektronisk eller manuelt.

Dette væsentlige hensyn til at sikre en ensartet retstilstand på området ville – i modsætning til alle øvrige dele af lovforslaget – ikke komme til at gælde i forhold til kravene til et samtykke, hvis ændringsforslaget måtte blive vedtaget. I så fald ville de eksisterende afgrænsningsproblemer

mellem forvaltningsloven og persondataloven, som lovforslaget tilsigter at fjerne, således fortsat foreligge i relation til spørgsmålet om samtykke. Hertil kommer, som jeg også tidligere har understreget, at de krav til et samtykke, som siden 1. juli 2000 har fulgt af persondataloven, efter min opfattelse er fuldt betryggende i forhold til at sikre, at der kun videregives personoplysninger på grundlag af et samtykke, hvis den registrerede er indforstået hermed. Der kan i den forbindelse nærmere henvises til det, som er anført i pkt. 3.4 i den kommenterede høringsoversigt samt i besvarelsen af spørgsmål nr. 2, 4 og 5 vedrørende lovforslaget.

Det skal i øvrigt tilføjes, at når ændringsforslaget ikke (også) kan omfatte elektronisk videregivelse mv. af personoplysninger, hænger det sammen med, at der efter Justitsministeriets opfattelse ville kunne rejses tvivl om gennemførelsen af databeskyttelsesdirektivet i dansk ret, hvis den nære sammenhæng mellem direktivteksten og persondatalovens definition af et "samtykke" ikke blev fastholdt (inden for direktivets anvendelsesområde), fordi de krav om skriftlighed og 1-års grænse, som følger af forvaltningslovens § 28, generelt blev indarbejdet i persondataloven.

Efter Justitsministeriets opfattelse må den legale definition af et samtykke, der i dag fremgår af persondatalovens § 3, nr. 8, således fastholdes i relation til de former for videregivelse, som falder ind under databeskyttelsesdirektivets anvendelsesområde.